

Munkanélküliség / közmunka

Munkanélküliség csökkentése

Az állam érdemben tudná a munkanélküliség csökkentését elősegíteni, ha vállalatokat inspirálná, támogatná a munkanélküliek alkalmazásában. Itt konkrétan egy német példát tartunk a legalkalmasabbnak, miszerint a vállalatok a **munkaadói járulékok (időleges, max egy évre szóló) csökkentésével, eltörlésével** lennének „jutalmazva” munkanélküliek alkalmazásakor. Itt lenne a legnagyobb esély a munkaerő visszavezetésére, hiszen így lenne idő a munkavállalót megismerni, annak képességeit a vállalat szükségletei szerint továbbképezni. Ha pl. a „Monumentál” vállalat felvett egy államilag támogatott munkanélkülit raktárosi tevékenységre és kiderül, hogy „József” szorgalmas, a munkakör iránt fogékony dolgozó, akkor (vállalati) továbbképzésre is alkalmas lehet. A munkavállaló számára is ez egy sokkal effektivebb alkalmazási lehetőség, mint amikor egymás után – rövid időn belül - szűnnek meg a foglalkoztatási viszonyok, mert valamelyik félnek – a próba időben - nem felel meg a hozzáállása.

Az országos üzemek jobb helyrajzi elosztása képpen is jelentősen lehetne csökkenteni a munkanélküliséget, megszűnne a városi centralizálás, a dolgozók idő és pénzintenzív utaztatása és nem utolsó sorban ezáltal a vidékfejlesztést is fel lehet gyorsítani.

Egy további „fegyver” lehet a túlórák visszaszorítása, megszüntetése, ami új munkahelyek létrejövését generálná.

Közmunka

A közmunkásokat beleszámítják a foglalkoztatási statisztikába, mintha dolgoznának. Ha ehhez hozzáteszik a külföldön dolgozókat is, egészen elfogadható munkanélküliségi mutató jön ki, aminek semmi köze a valósághoz. Nyilván nem lehet minden munkanélkülit IT specialistának átképezni, de egy – az érintett személyek

képességeinek figyelembe vételével – a **piaci igény felé orientálódó átképzés** lehetséges. Ha traktorvezető kell akkor azt képzünk, ha vendéglátós akkor azt képzünk és így tovább. A piac diktál, nem a politika és nem az elferdített foglalkoztatási statisztika.

Itt felmerülhet a kérdés, hogy nem szállnak-e fel az első vonatra nyugat felé, ha egy piacképes átképzést szereztek. Ezt az első időkre egy szerződéssel lehet kompenzálni, abban a reményben, hogy hosszútávon már nem kell az embereknek elvándorolniuk munkavállalás miatt.

Természetesen nem vihetünk minden településre munkahelyet (a régiókba viszont lehetne), de talán fordítva lehetséges lenne. A szezonális / mezőgazdasági munkákra igenis összelehetne hozni a munkaerőt, még ha ez egy-két hónap tavolmaradást is jelentene otthonról.

Nemrégiben a málnások panaszkodtak, hogy nincs aki leszedje a málnát, amikor ott a sok közmunkás. Ők fizetnének is, ha náluk dolgoznának.

A témával kapcsolatos baloldali felvetés a „feltétel nélküli alapjövedelem” úgy gazdaságilag mint erkölcsileg nem kivitelezhető és a szüksége is erősen megkérdőjelezhető. Nem véletlen, hogy Svájcban sem talált többségre a népszavazás. Ez a problémák eltusolása, de semmiképpen a megoldása lenne.

Lehet tiltakozni, lehet szervezkedni, lehet másokat meggyőzni vagy támogatni és végső soron lehet másra szavazni. Ha elegenden teszik és gondolják ezt, akkor másképp fognak menni a dolgok. Ha nem, akkor ez marad. Nem azért mert diktatura van, hanem azért mert ez tetszik, ez jó, ez elég nekünk...(Török Gábor politológus)